

Останній сон

Автор:

Андрій Цимбалістий

Останній сон

Андрій Цимбалістий

Генератор фантастики #1

Пітер Джейсон був звичайним чоловіком, доки не відкрив для себе дещо більше, ніж просто сни. Спочатку це було звичайною «грою», цікавим захопленням або веселою забавкою. Та з часом, коли Пітер почав детальніше цікавитися «усвідомленими сновидіннями», він зрозумів – є щось більше. Так починається його «справжня» історія, де він у снах здобуває новий досвід та переносить усе в реальне життя. Помалу чоловік починає втрачати контроль над ситуацією, а самим же Пітером починає заволодівати дехто інший...

Андрій Цимбалістий

Останній сон

Вступ

Що таке є наша підсвідомість? А, можливо, вона і не наша, якщо ми не в змозі її контролювати?

Загальновідомим фактом є те, наш мозок працює всього на 3 %. Хтось скаже, що на 5 %, ще хтось – на 20 % але це не важливо. Важливо те, що це дуже маленький показник. Це і становить нашу свідомість, те, що ми називаємо «Я».

Свідомо ми встаємо вранці, йдемо на роботу, обідаємо, повертаємося, відпочиваємо, розважаємось, одним словом – живемо. А як же ж тоді підсвідомість? Як вона проявляється, і як люди взагалі розуміють, що вона справжня і існує?

Вчені стверджують, що наша свідомість здатна приймати п'ятнадцять одиниць інформації в секунду, в той час як через підсвідомість за секунду проходить до мільярда. Це просто неймовірні цифри з точки зору, що ми буквально нічого не можемо. Якщо протиставити 15 і мільярд, то очевидно, що 15 – це нічого, це нуль. І це є наша свідомість. А з цього випливає те, що якби ми могли б підкорити свою підсвідомість і задіяти усі 100 % можливостей нашого мозку, то ми би стали надцивілізацією, тими самими Богами.

Може й бути так, що при появі людини розумної, вона була зовсім нерозумна. А якщо в тодішніх людей свідомість була розвинена всього на, наприклад, пів відсотка? Вони ж тоді не мали нічого того, що маємо ми зараз. Неандертальці не мали машин, не дзвонили по телефону, не дивилися телевізори, і навіть не носили зручний і водночас все закриваючий одяг. А це значить, що з часом, люди винаходили все нове і нове, і тим самим розвивались. А отже, ми в майбутньому теж зможемо розширити свою свідомість. Можливо саме так і діє в інших цивілізаціях? Ну наприклад, якщо повірити в НЛО. Вони прилітають на землю, досліджують людей, а може й нашу планету на наявність корисних копалин, а обраним із нас дають певні можливості, наділяють якимись великими знаннями. Як це все пояснити? Чому не ми прилітаємо на інші планети? Ми в змозі висадитись лише на місяць, і то на дуже короткотривалий час. Звичайно, ніхто не сумнівається, що з часом ми просуваємось далі. Земля почала своє існування чотири з половиною мільярдів років тому. Неважливо як з'явилися люди, чи за допомогою «творця», чи через еволюцію, чи ще якимось, важливо те, що саме час керує нашим розвитком. Можливо, інші цивілізації були такими, як ми зараз, тільки тоді, коли наша Земля сформувалася. Якщо уявити, якими ми будемо через п'ять мільярдів років, ну звісно ж якщо не загине людство, то можна говорити про польоти до інших галактик і знання сенсу життя.

Якщо це все так, що ми повинні просто жити і чекати, то чому тварини так і залишились тваринами? Звісно, вони з роками видозмінювались, але, наприклад, так і не навчились говорити, хоча свійські тварини постійно живуть серед людей. Адже, якщо людину ще з самого народження ізолювати від суспільства, замкнути в кімнаті, вона не навчиться розмовляти сама по собі, вона нічого не вмітиме. Але серед людей одразу ж почне повторювати і копіювати інших.

Тварини просто не здатні свідомо мислити так як ми, вони керуються, у більшості, інстинктами. Вчені довели, що тварини не розуміють того, що колись помруть, вони не усвідомлюють кінця, що різнить їх від людей.

А якщо можна було б, якимсь чином поспілкуватися зі своєю підсвідомістю? Якщо свідоме займає набагато менше ніж підсвідоме та несвідоме, то що було б, якби ми мали змогу використати ще хоч трошки наших прихованих можливостей. Але це ж неможливо, якщо ми не в змозі контролювати підсвідомість, то як нам її використати?

Всім відомий науковець, дослідник людської психології Зігмунд Фрейд велику увагу приділяв такому явищу як сновидіння. Він вважав, що наша підсвідомість через сни, мовою символів, промовляє до нас.

Якщо людину ввести у глибокий гіпноз, вона здатна розповісти про все, що бачила колись, найменші деталі. Але чому вона не може розповісти щось нове, відкрити якусь таємницю? Це ж говорить її підсвідомість, яка здатна на все. Можливо, відповідь на це питання дуже проста: людину цьому ніхто не навчив. Але як тоді навчитись тому, чого ніхто на світі не вміє і не знає? Можливо, треба просто вчитися не у людей, точніше, не у фізичної матерії, а в якоїсь духовної, неорганічної? Можливо, все закладається у вірі в щось вище, нетипове для сприйняття сучасної людини.

У наш час багато вчених-науковців досліджують сни, але не просто сон – як форму відпочинку, а сон – як щось більше ніж просто бачення образів. У снах ми бачимо багато речей, інколи навіть такі, які ми потім втілюємо у життя. Всі добре знають звідки Менделєєв взяв свою таблицю, або Лермотнов свого «Пророка». Але ж як це можливо? Якщо у снах ми бачимо тільки те, що вже бачили чи чули у реальному світі, те, що вже існує, то як вони це зробили? А можливо, це був не просто сон?

Існує таке поняття як усвідомлене сновидіння. На противагу звичайному сну воно дає змогу бачити нам те, що ми хочемо бачити, пережити такі ситуації, які були б важкими або неможливими у реальному житті. В усвідомленому сні ми в змозі керувати собою. І якщо сон – це частково наша підсвідомість, усвідомлений сон – це «ми», тобто наша свідомість «в гостях» у підсвідомості. І тому, в такому сні ми можемо робити усе, що б ми не побажали, бо там ми – Боги, власники і господарі свого світу, світу своєї фантазії. Обмеження заключається лише в тому, що це все не насправді, це лише сон і скоро, як би ми не хотіли тут

залишитись, прокинемось.

Карлос Кастанеда, популярний вчений усвідомлених снів, вірить, що у сні проникає чужорідна енергія, яка здатна впливати на нас у сні. Можливо, ця енергія не дозволяє винести нам у світ реальний якусь важливу інформацію, а ті, кому це вдалося були винятком? Тоді можна розглядати можливість зустрітися зі своєю підсвідомістю віч-на-віч, розуміється у сні. Виникає думка, що в такому разі кожен з нас так і зробив би, і все. Але насправді практикувати усвідомлені сновидіння – це тяжка робота, на яку не кожен здатен.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.com/cimbal-stiy_andr-y/ostann-y-son

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)